כגפן פוריה ויהדות עלון להפצת תורה ויהדות

כס״ד

פרשת נצבים זילך

כה׳ אלול תשע״ד הפטרה: שוש אשיש יציאת השבת ר״ת 20:53 יציאת השבת ר״ת 18:04 שבת האזינו–שבת תשובה שבת האזינו–שבת תשובה 19:07 ישראל צאת השבת: 19:07 עירוב תבשילין 18:50 יום ראשון ר׳ תשי צו גדליה פתיחה 19:58 סיום

כניסת השבת:

18:10

ירושלים: 18:05

יציאת השבת:

19:16 ירושלים: 19:15

לא בַשָּׁמַיִם היא

הרב עמוס שושן - רב ישובי רכס פוריה

בפרשתנו אומר משה לעם ישראל ביחס לתורה: "לא נפלאת היא ממך ולא רחוקה היא, לא בשמים היא... ולא מעבר לים היא". ורבותינו אמרו: "שאלו עם ישראל את משה רבנו... והיכן היא? אמר להן: במקום קרוב היא: 'בפיך ובלבבך לעשותו', אינה רחוקה מכם, קרובה היא לכם".

דווקא הגובה והמרחק הבלתי משוערים קוסמים לאדם, אלא שעם כל היופי הנפשי שבכיסופין אל הגבוה והרחוק, אין אלה אלא מחולשות האדם המוכן לשכן את כל הטוב והיפה בגבוה לאין ערוך ובמרחק לאין שיעור, ולעשותם שעשוע רוחני מענג ומעדן, ובלבד שלא לראותם קרובים אליו כדי שלא יהיו מחייבים אותו למשהו יותר מסתם כיסופין ערטילאיים, למשהו ממשי ולמעשה.

"למה הדבר דומה, לכיכר שהיה תלוי באויר, טיפש אומר: מי יוכל להביאו?! ופיקח אומר: לא אחד תלה אותו?! מביא סולם או קנה ומוריד אותו. כך, כל מי שהוא טיפש, אומר: אימתי אקרא כל התורה... ומי שהוא פיקח מהו עושה? שונה פרק אחד בכל יום ויום, עד שמסיים כל התורה כולה, אמר הקב"ה: 'לא נפלאת היא', ואם "נפלאת היא – ממך: שאין אתה עסוק בה".

גם הטיפש וגם הפיקח רואים והנה הכיכר תלוי באויר הרבה למעלה ממקום עמידתם. אלא שהטיפש נרתע מן העובדה שהוא לא יכול להושיט ידו וליטול את הכיכר התלוי, ומתייאש והולך לו ונשאר רעב והכיכר נשאר תלוי במקומו. אולם הפיקח רואה את הכיכר תלוי גבוה, אבל אינו נרתע והולך, אלא הוא מחפש דרך כיצד להוריד את הכיכר. ומזו העובדה עצמה שהכיכר תלוי, הוא לומד שהכיכר נתלה על ידי מישהו, והקושי להורידו הופך לאתגר כדי לזכות בכיכר, ממש כפי שאנו מצווים לעשות בלימוד תורה. בעמדנו סמוך ליום הדין – ראש השנה, נקבל עצמנו את תורתנו הקדושה ומצוותיה, נדע כי לא רחוק הדבר מאתנו אלא קרוב הוא: ׳בְּפִידָּ וּבְלַבֵּבָךָ לַעֵשׂתוֹ׳.

בהוצאת מכון "שערי תורה": פוריה־נוה עובד ד.נ. גליל תחתון 15210 שערי תורה וחסד ע"ר * כולל אברכים * שיעורי תורה * פרסומים תורניים * גמ"ח עזרה לנזקקים * הדפסה: דפוס כנרת. עריכה: ע. שוורץ. היה שותף. להעברת תרומות: בנק המזרחי סניף טבריא מספר חשבון: 123459

הָחֵל שְׁנָה וּבִרְכוֹתֶיהָ:

אָנָא ה׳ הוֹשִׁיעָה נָא, בּ פּעמים אָנָא ה׳ הַצְלִיחָה נָא: בי פּעמים

שָּׁנָה זוֹ תִּהְטֶה שְׁנַת תְּשׁוּעָה. וְהָיָה הָעָקֹב לְמִישׁוֹר וְהָרְכָסִים לְבַקְעָה: וּמִטּוּב בֵּית ה׳ נִשְׁבְעָה, וְכַכָּתוּב: וּשְׁאַבְהֶם מַיִם בְּשָׁשׂוֹן, מִמַּעֵיְנֵי הַיְשׁוּעָה: לִישׁוּעָתְךָּ קוּיתִי ה׳: לִישׁוּעָתְדָּ קוּיתִי ה׳: לְפַרְקָנָדְ סַבָּרִית ה׳:

וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: כִּי ה׳ יָהֵן הַטּוֹב: וְלַיְלָה בַּיּוֹם יָאִיר בַּחֲשֵׁכָה בָּאוֹרָה: ּוּפְדוּיֵי ה׳ יְשׁוּבוּז וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה: אַמְרוּ לְבַת צִיוֹן הַנֵה יִשְׁעֵך בָּא: ַמַה נָּאווּ עַל הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵׂר: אַ׳דֹנָי אָ׳להִים יַצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהַלָּה: ּ דִשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶז רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה: הְשׁוּאוֹת חֵן חֵן לָה: כָּל פְּשָׁאַים הְּכַסֶּה אַהֲבָה: צַוֵּה ה׳ אֶת הַבְּרָכָה: שָּׁשוֹן וְשִּׁמְחָה יִמָּצֵא בָה תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה: וּמָלְאוּ פְנֵי תֵבֵל תְּנוּבָה: בז וָהֶסֶד וְרַחֲמִים וְרָוֵח וְהַצְּלָה: עַטֶרֶת זְקֵנִים וְתִפְאֶרֶת בְּנִים: ה׳ לא יִמְנַע טוֹב לַהוֹלְכִים בִּתָמִים: וְהַנֵּה רְחֵל בָּאָה אָם הַצֹּאן: ה׳ יְבָרֵדְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: ּוְהָיָה הֶעָקֹב לְמִישׁוֹר וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה:

וִנָהְיֶה חֲכָמִים וּנָבוֹנִים בַּתוֹרָה:

וְהָיְתָה לַה׳ הַמְּלוּכָה:

ה׳ מְשְׁכֵנִי אַחֲרֶידְ נְרוּצָה:

סלו סלו הַמְסְלָה:

שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת אוֹרָה. שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת בְּרָכָה. שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת גִּילָה. שְׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת דִּיצָה. שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת הַאָלְחָה. שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת **[**עַד טוֹב. שְׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת זְמְרָה. שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת חֲנִינָה. שְׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת טוֹבָה. שְׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת 'שֶׁר. שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת כַּלְבָּלָה. שְׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת לְוָיָה. שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת **בַּ**וֹעֲלָה. שְׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת לְדָבָה. שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת סְמִיכָה. שְׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת עֻוְרָה. שְׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת פַּרְנָסָה טוֹבָה. שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת **צְ**הָלָה. שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת לֵרוּז פָּנִים. שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת רַחֲמִים. שְׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת רֲצוֹן. שָׁנָה זוֹ תִּהְיֶה שְׁנַת שְׁלוֹם.

ואח״כ נוהגים לומר: אָנָא ה׳ הָאֵ-ל הַגָּדוֹל וְהַנוֹרָא:

וַאֲמַרְהֶם כּה לֶחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבִיתְדְ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר לְדְ שָׁלוֹם: מּפּעמים תְּחֵל שְׁנָה וּבִרְכוֹתֵיהָ:

כּי עִמְדָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְדָ נְרָאֶה אוֹר: י׳ פּעמים
אוֹר זֶרָעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׁמְחָה: י״ז פּעמים

וויורע יִצְחָק בָּאָרִץ הַהָוא וַיִמִצָא בַשְׁנָה הַהָוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרֵכֵהוּ ה׳׳ י״ב פּעמים

תורה, ויהיה לו לסימן טוב לשנה החדשה. ויזהר מאוד שלא להקפיד בביתו כלל בכל השנה, ובפרט בראש השנה. וכשיבא לביתו מבית הכנסת יברך את אשתו במאור פנים בשנה טובה ובברכת ״תכתבי ותחתמי לחיים טובים ולשלום״. וקודם הקידוש נהגו לומר ״פתח אליהו״ עד קם רבי שמעון, ואח״כ יאמר פסוקים אלו לסימן טוב: וְנֹחַ מָעָא חֵן בְּעֵינֵי ה׳: י״ב פעמים

מנהגי ליל ראש השנה הסעודה הואת בשמחה ובדברי סעודת ליל ר״ה היא הסעודה הואת בשמחה ובדברי

و کې ديدوן פוריה

סימנים לראש השנה

כגפן פוריה

אמרו חז"ל: סימנא – מילתא היא (הסימן – יש בו ממש). ולכן נוהגים לעשות בראש השנה סימנים המראים לטובה, שנזכה בדין ושתתחדש עלינו שנה טובה: ומנהג הספרדים לעשותם בשעת הסעודה בליל ראשון ושני של ראש השנה. טובלים פרוסת חלה של המוציא בדבש, ויש טובלים בסוכר, יש נוהגים לעשות את הסדר אחרי הקידוש וקודם נטילת הידיים לסעודה. והיותר נכון לדעת רוב הפוסקים שלאחר הקידוש יטול ידיו ויברך על נטילת ידיים והמוציא לחם מן הארץ, אח״כ יברך בורא פרי העץ, ואם יש לפניו משבעת המינים יקדים לברך על הפרי הקרוב יותר בפסוק ל״ארץ״:

- בָּרוּדְ אַתָּה ה׳ אֵ–להֵינוּ מֵלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פִּרִי הָעֵץ:

אח״כ יברך על פרי האדמה: בָּרוּהַ אַתָּה ה׳ אֱ–להֵינוּ מֶלֶהְ הָעוֹלָם, בוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה:

ואח״כ יעשה את הסדר:

לוקח תמר וקודם האכילה אומר: יְהִי רְצוֹן מִלְפָנֶידְ ה׳ אֶ–להֵינוּ וֵא–להֵי אֲבוֹהֵינוּ, שֶׁיּתַּמּוּ אוֹיְבֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ וְכָל–מְבַקְשֵׁי רְעָתֵנוּ:

וויש מוסיפים) – "יִתַּמוּ חַשָּׁאִים מִן הָאָרֶץ, וּרְשָׁאִים עוֹד אֵינָם. בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת ה׳ הַלְלוּיָה״: (תהילים קד) דוּרְחַסְדֶף תַּצְמִית אֹיְבָי, וְהַאָּבַדְתָ כָּל צְרֵרֵי נַפְשִׁי כִּי אָנִי עַבְדֶף": (תהילים קמג׳).

לוקח רוביא וקודם האכילה אומר: יְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶידָּ, ה׳ אֶ–לֹהֵינוּ וֵא–לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֵׁיָרְבּוּ זַכֵּיוֹתֵינוּ וּתִלַבְּבֵנוּ.

לוקח כרתי וקודם האכילה אומר: יְהִי רְצוֹז מִלְפָנֶידָּ, ה׳ אֶֶ–לֹהֵינוּ וֵא–לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיּכָּרְתוּ אוֹיְבֵינוּ וְשׂוֹנְאֵינוּ, וְכָל–מְבַקְשֵׁי רָעָתֵנוּ:

ויש מוסיפים) ״הָרם יָדְדָ עַל צָרֶידְ וְכָל אֹיְבֶידְ יִבְּרֵתוּ״:

לוקח סלקא וקודם האכילה אומר: יְהִי רָצוֹן מִקְּפָנֶידָ ה׳ אֶ–להֵינוּ וֵא–להֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִסְתַּלְקוּ אוֹיִבֵינוּ וִשׂוֹנְאֵינוּ וִכָּל–מִבַקִשֵׁי רָעָתֵנוּ:

וויש מוסיפים) ״סוּרוּ מִמֶּגִּי בָּל פּעֲלֵי אֶוֶץ בִּי שְׁמַע ה׳ קוֹל בִּכְיִי״: (תהילים ו) ״סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשְּׁם טָמֵא אַל תִגְעוּ צְאוּ מַתּוֹכָה הִבָּרוּ נֹשְׁאֵי כְּלֵי ה׳״: (ישעיה נב׳)

לוקח קרא (דלעת) וקודם האכילה אומר: יְהִי רָצוֹז מִקְפָנֶידָ, ה׳ אֶ–לֹהֵינוּ וֵא–לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּקָרַע רֹעַ גַּזַר דִּינֵנוּ, וִיִקָּרָאוּ לִפְנֵידְ זֶכַיּוֹתֵינוּ:

לוקח רימון וקודם האכילה אומר: יְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶידָּ, ה׳ אֶ–לֹהֵינוּ וֵא–לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֵׁנָהֵיֵה מִלֵאִים מִצְוֹת כָּרַמוֹן:

לוקח תפוח שהוטבל בדבש וקודם האכילה אומר: יְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶידָ, ה׳ אֶ–לֹהֵינוּ וֵא–לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתַדֵּשׁ עֵלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה וּמִתוּקָה:

(דברים יא) (דברים אַחֲרִית שָׁנָה וְעַד אַחֲרִית שְׁנָה": (דברים יא)

לוקח בשר ראש כבש וקודם האכילה אומר: יְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶידָ, ה׳ אֶ-לֹהֵינוּ וַא-לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּהְיֶה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנֶב.

וויש מוסיפים) וְתִזְכּוֹ לְנוּ עֲקֵדֶתוֹ וְאֵילוֹ שֶׁל יִצְחֶק אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם,

בּן אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם:

לוקח דגים וקודם האכילה אומר: יְהֵי רָצוֹזְ מִקְּפָנֶידָּ, ה׳ אֶֶ–להֵינוּ וַא–להֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּפְרֶה וְנִרְבֶה כַּדְגִים- [נוסח ליוורנו – שֵׁיִרְבּוּ זְכֵיוֹתֵינוּ כַּדְגִים]

הכנות לראש השנה וסדר עירובי תבשילין

כגפן פוריה

א. לובשים בגדי שבת בראש השנה, ויש נוהגים ללבוש בגדי לבן, להראות שאנו בטוחים בחסד ה' יתברך שמו ויתעלה שיוציא לאור משפטנו. וכשבא השטן ורואה את ישראל לבושים בבגדים לבנים ויפים, הוא אומר בליבו בודאי עם ישראל נתרצה אצל הקב"ה, ומיד הוא בורח ולא מקטרג. ב. יסתפר בערב ראש השנה לכבוד יום טוב. ויזהר להסתפר ולהתגלח קודם חצות היום (שו"ע תקפא סעי ד'. ובא"ח נצבים ג׳). ולמרות שיש מצוה מיוחדת להסתפר בערב ראש השנה, אם יודע שיש תור ארוך אצל הספר, יקדים להסתפר יום או יומיים לפני ר"ה (אחרונים).

ג. טוב לאדם שיטבול בערב ראש השנה במקווה, כי הטהרה מועילה לשמיעת תפילתו של אדם. טובלים חמש טבילות, ומי שאינו זוכר כוונת הטבילות בפרטות, יטבול חמש פעמים ויכוון כמו שכתוב במחזור (יקול יעקב׳ בעמוד קלד) או בבא״ח בפרשת נצבים, וזה מועיל כמו שאנו אומרים על דעת רשב״י ורבי אלעזר בנו ועל דעת האר״י הקדוש וכדומה.

ד. מי שאינו יכול לטבול במקווה מטעמי בריאות וכדומה – ישפוך על גופו תשעה קבין מים, שהם כשלש עשרה וחצי ליטר מים ללא הפסקה, ובדיעבד מהני. ויש אומרים שאין צריך בכלי דוקא אלא אפילו עומד תחת המקלחת ויורדים המים על גופו ללא הפסקה, הרי זה מטהרו.

ה. יש בטבילה במים במקווה כשר סגולה לטהר את האדם. דורשי רשומות אמרו (ב״ק פב, א) ״אין מים אלא תורה, שנאמר הוי כל צמא לכו למים״. וכשם שאם היתה אפילו שערה אחת מחוץ למים לא עלתה טבילה, כך בלימוד תורה אין מציאות לקבל את השפעת התורה אלא אם כל כולו שקוע בתורה, ואם לאו, אינו מקבל את טהרת התורה המיוחדת והמזככת.

ו. בראש השנה ישנם שני ימים, ושונים ימים אלו משאר שני ימי יום טוב של שאר החגים, ונחשבים שני ימים אלו ליום אחד ארוך. ומיהו, למרות ששני הימים של ראש השנה נחשבים ליומא אריכתא, יש לדעת שאין יום טוב אחד של ראש השנה מכין ליום טוב השני של ראש השנה ואפילו בארץ ישראל, וצריכים להיזהר בהלכה זו מאוד (עיין בסי׳ תקי״ג בכה״ח ומש״ב שם).

ז. בשנה זו, שראש השנה חל בימים ה'-ו' ומיד אחריהם שבת, צריך לעשות עירובי תבשילין. ביום ד׳, קודם כניסת החג יקח פת וביצה קשה ומברך: בָּרוּדָ אַתָּה ה׳ אֶ-לֹהֵינוּ מֶלֶדְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיו, וְצְוָנוּ עַל מִצְוַת עַרוּב. ומוסיף - ווצריך להבין את תוכן הדברים: בַּהֲדֵין עַרוּבָא, יְהֵא שְׁרֵא לְנָא לְמַפָּא וּלְבַשְׁלָא וּלְאַטְמָנָא וּלְאַטְמָנָא וּלְאַדְלָקָא שְׁרָגָא וּלְמֵעְבַד כָּל צְרְכָנָא, מִיוֹמָא טָבָא לְשׁבַתָּא, לָנו וּלְכָל יִשְׁרָאֵל הַדֶּרִים בָּעִיר הַזֹּאת: מי שאינו מבין אומר בלשון הקודש: בָּזָה הָעֵרוּב יְהֵא מֵתֶר לָנוּ וּלְכָל יִשְׁרָאֵל הַדֶּרִים בָּעִיר הַזֹּאת: מי שאינו מבין אומר בלשון הקודש: בָּזֶה הָעֵרוּב יְהֵא מֵתֶר לָנוּ לָאֲפוֹת וּלְכָל יִשְׁרָאֵל הַדְרִים בָּעִיר הַזֹּאת: הַלָּכַע וּשִׁרָאַר וּקרָהַיָּים גָּעָר הַזּאַת: מי שאינו מבין אומר בלשון הקודש: בָּזָה הָעָרוּב יְהָא מָתָר לָנוּ

**

עלון זה מוקדש:

לרפואת: אברהם ולאה ציטרון הי"ו. ה"ה יצחק שושן הי"ו. שרה בת שמחה הי"ו. יצחק אילוו הי"ו. מרים יהודה הי"ו. ציפורה ויהושע לוי הי"ו. ביבה אלימלך הי"ו. ישי הלוי הי"ו. אורי חיים רווח הי"ו. עזר בן עישה הי"ו. תיקוה בת עזיוה הי"ו. אלגרה בת ג'אן הי"ו. פנחס זרחי הי"ו. הראל בן אביגיל הי"ו. אילנה בת סליחה הי"ו. ישי ורחל לוי הי"ו. חנה בת זוהרה הי"ו.

להחזרת נעדרי צה"ל ושבוייו ובהם: גיא חבר, רון ארד, זכריה באומל, יהודה כץ, צבי פלדמן, יהונתן פולארד הי"ו. לעילוי נשמת הנערים: אייל יפרח הי"ד, גיל-עד שעאר הי"ד, נפתלי יעקב פרנקל הי"ד. ולע"נ אורון שאול הי"ד וחללי מבצע צוק איתן. לעילוי נשמת הרב מדרכי אליה זוצק"ל. רבי מסעד מלו זצ"ל. זרב שלמה צויף ז"ל. רבי יעקב ששן ז"ל. ינה יונה ז"ל. נרכי סופ ז"ל. נרי חם ז"ל. ניסים כון ז"ל. ספר כמום ז"ל. נידרה שמען בת זיאת ו"ל. לליה זרח ז"ל. מציר זרב שלמה צויף ז"ל. רבי יעקב ששן ו"ל. ינה יונה ז"ל. ברנה ספן ז"ל. נדיר נחם ז"ל. ניסים כון ז"ל. ספר כמום ז"ל. נידרה שמען בת זיאת ו"ל. לליה זרח ז"ל. מציר זרב שלמה צויף ז"ל. רבי יעקב ששן ו"ל. ינה זעה ז"ל. מרכי מרכי ומשה בני לאה מזרחי ז"ל. אליזה בת פריחה ז"ל. תידצה זיגרון ז"ל. ישראל אמרה יחד ז"ל. שלמת אלקבי ז"ל. ונה יצוק ז"ל. דינה פנרק ז"ל. ישראל בן שושנה ז"ל. יצחק בן מול מזרחי ז"ל. רובי בן שלום צעדי ז"ל. מרים וענוט ז"ל. עוזיה עמוס ז"ל. יצחק ועמרם אטיאס ז"ל. יצחק עמרה ז"ל. ישראל בן שושנה ז"ל. שמעון אבוטבול ז"ל. יצחק ועמרה ז"ל. רוד יער מים מעונו ז"ל. נחיה רחל ליויה אסתר וחד ז"ל. אסתר מסים בן חנה ז"ל. שמעון אבוטבול ז"ל. יצחק ולאה אסטרוגו ז"ל. רות יעקב ז"ל. זיה רחל לוי ז"ל. אסתר ארג נעימה בת מגרה ז"ל. שמתה אלוז ז"ל. שמעון אבוטבול ז"ל. יצחק נומרה ז"ל. רות יעקב ז"ל. זיה רחב לאיהו טויטו ז"ל. נעימה ביז"ל. שמעום ז"ל. נוימה הידל. מעומר ז"ל. שמעון אבוטבול ז"ל. יצחק ועמרם איד ארן מעום ז"ל. שמתה אלוז ז"ל. סוליקה שושן ז"ל. לואיה מדר ז"ל. זוהרה בת חנה ז"ל. רות יעקב ז"ל. זיה מחנטנה ז"ל. ארגרן זין ז"ל. אורי ארן מעום ז"ל. הרב אברהם צומן מוקר זיד. ראובן אלון בן נוסיה ז"ל. דוד הגיבי ז"ל. דו גרוסברג ז"ל. אברהם עמוס דמיד ז"ל. ארגי ארן זין ומול. איל. אויה גויל אויל אור זיל ולע"ג הנספים בשומח ובהם: אלון גערוים בהו זיל. דוד הגיבי זיל. דוג גרוסברג ז"ל. אניה געוס דער ארן מער זיל. שרויה גיל גערון זיל. מדרה שנקומ זיל. גער ארון מועם ז"ל. דוה הגרוג גוסברג ז"ל. איד גתים מוס מרי ז"ל. מדר היד מער גער זיל אמד מעום זיל. שניה זיל גער גער מער זיל גע הנג גערים מענים מער גער מער זיל. מער מג זיל. דור הגיבי ז"ל. דו גרומברג ז"ל. אביה מעמוס בגי גער מער זיל גער מער גער גער גער מער גער גער גער גער גער גער זיל גער גער גער גער גע

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה